

سُورَةُ

یسٰی

پښتو منظومہ ترجمہ

مترجم

مولانا احمد علی مردانی
فاضل جامعہ بنوری ٹاؤن کراچی

Ketabton.com

يَسْمِعُ اللَّهُ

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّكَ لَبِينُ الْمُزْسِلِينَ

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

تَنْزِيلُ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

لِيُخَوِّدَ قَوْمًا

مَّا أَتَيْنَا بِآيَاتِهِمْ

قَهْمٌ

غِيْلَاتٍ

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ

عَلَى أَكْثَرِهِمْ

قَهْمٌ

لَا يُؤْمِنُونَ

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَنْفُسِهِمْ أَفْئِدًا

فَهِ إِلَى الْأَفْقَانِ فَهُمْ مُقْمِقُونَ

وَجَعَلْنَا مِنْ أَفْئِدِهِمْ سَدًا

وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًا

فَأَعْمَاهُمْ فُجُورُهُمْ

قَهْمٌ لَا يُنْصِرُونَ

وَسَوَاءٌ

عَلَيْهِمْ أَذْنًا لَمْ يَنْصُرُوا

أَمْ لَمْ تَنْصُرْهُمْ

لَا يُؤْمِنُونَ

إِنَّمَا تُنذِرُ

له نامي شورو کومه دال له نه

رحم کو لو والا، زیات دے مهربانه

اے یسین نه ! په قرآن (زما) قسم دے

رسولانو کبسي ستا ذات (ددې عالم) دے

داسي لار باندې ئې ده بنه برابره

نازل کړې ده عزيز رحيم (بهتره)

دې دپاره هغه قوم کړې خبردار

چې ئې نه دې يريدلې، نيکه پلار

هغه ټول په جمع (دلته په هر د)

غافلان دى (ټول اوده له رب اکبر)

پوره شوې حکم آمر (د مولا) دے

په اکثرو زياتو خلقو (داسي دادے)

نودوى خومره چې دى (دلته په جهان)

قبلونکى نه دى يو هم دايمان

په خټونو کبسي مونږ طوق دوى له اچولے

دا تر غځنو، نوسرنه شى خکته کولے

اوديوال کړه، مونږ ئې مخې ته تيار

او شته روستو (بل) ديوال ئې د حصار

مونږه دوى کړل، په پرده کبسي سراسر

نو دوى نه دى خه ليدونکى په نظر

(اے رسوله ! ﷺ ستا دپاره) برابر دى

يروړل دا (کفاران چې ستا په در دى)

نه يروړل (چې له از له دى منکره)

نه راوړونکى دايمان دى (پيغمبره ﷺ !)

بيشک ته شے يروړلې (په جهان)

پيروي چي کړي د ذکر کوم انسان
 اور حمن نه پټ په پټه بنه يريږي
 زيري ورکړه ورته (داسې چې جوړيږي)
 د بخشش (په هر مقام) د مغفرت
 او ثواب (ورله هم شته ډير) دعزت
 بس يو مونږ ژوندي کونکې هريو مړي
 اولي کونکې يو، چې دوی دی مخکيني کړي
 او ټول وروستو، ددوی پاتې هراثر
 او (هم دغه رنگي) هر خيز برابر
 مونږ هغه هرڅه شميرلي (په حساب کيني)
 (محفوظ هغه ټول دي) بنه بشکاره کتاب کيني
 مثال ورکړه دهغوی چې وودکلی
 چې هغوی ته کله راغلل ورليږلي
 دوی ته مونږ، چې اوليږل، هغه ساعت
 دوه کسان (پيغمبران د هدايت)
 نو دوی اگنل، بيا دواړه دروغژن
 مونږ طاقت ورله بيا، ورکړه پټه دريم تن
 ټول په جمع شول گویا (په دې بيان)
 تاسو ته يو، راليږلي رسولان
 شول گویا چې تاسو ئې زمونږ په شان
 لکه څنگه چې مونږ يو ټول انسانان
 اوڅه نه دی نازل کړي ذات رحمن
 تاسو ټول ئې دروغژن په (خپل) بيان

مِنَ النَّهْمِ الذِّكْرُ
 وَنَحْيَى الرَّحْمَنُ بِالْغَيْبِ

فَيُشْرُ

بِمَغْفِرَةٍ

وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

إِنَّا نَعْنُ لُنِي النُّوْتِي

وَكُتُبُ مَا قُلْنَا

وَأَنَّا رَهْمُ

وَكُلُّ شَيْءٍ

أَخَصَّنَا

فِي إِمَامٍ مُبِينٍ

وَأَفَرِبَ لَهُمْ مَعْلَا صَحْبِ الْقُرْآنِ

إِذْ هَاءَ مَا الْمُرْسَلُونَ

إِذَا رَسَلْنَا إِلَيْهِمْ

الْمُتَيْنِ

فَكَلَّاؤَا هُمَا

فَعَزَّزْنَا بِبَالٍ

فَقَالُوا

إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ

قَالُوا مَا إِلَهُكُمْ إِلَّا يَهُو وَيَعْنَا

وَمَا أَلَدُكَ الرَّحْمَنُ وَنَحْيَى

إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا كَذِبُونَ

شول گویا، چې زمونږ پر پروردگار
 (دهرڅه نه)، هغه ښه دې، خبردار
 دا چې مونږ یو تاسو ته پیغمبران
 او په مونږ دې رسول رنایان
 هغوی اووې چې ئې تاسو، مونږ له بد
 او که مني چرته نشوې (دخپل حد)
 مونږ به تاسو کړو په کاهو، ټول ختم
 او عذاب کښې به راگیر شي دآلم
 هغوی اووې، چې په خپله، ټول ئې بد
 ولې شوې نصیحت (ددې حسد)؟
 بلکه تاسو خلق اووتی ئې دحد نه
 او یو کس راغی دښار طرف سرحد نه
 ښه په منډه منډه، (دائی) کره بیان
 اومنی، قوم از ما! پیغمبران
 اومنی، ستاسو نه غواړی نه قیمت
 او دوی دی، په نیغه لار، دهدایت
 اوزه ولې به ئې نه کړم عبادت
 پیدا کړې ئې زما وجود صورت
 او اخر واپس کیدل دی ورته بیا
 پس له دې نه بل څنگ انیوم الله
 که رحمن را کوی ماته څه نقصان
 نه را کوی فائده ماله ئې بیان
 اونه ماشی خلاصولې (په قیامت کښې)

قَالُوا رَبَّنَا

يَعْلَمُ

● اِنَّا اِلَيْكُمْ لَمَرْسَلُونَ

● وَمَا عَلَيْنَا اِلَّا الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

قَالُوا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ

لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا

لَنَرْجُمَنَّكُمْ

● وَلَيَسْئَلَنَكُمْ مِنْ اَعْدَابِ اِلٰهِمْ

قَالُوا طَئِرُكُمْ مَعَكُمْ

اِنْ دُزِجْتُمْ

● بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِقُونَ

وَمَا مِنْ اَقْصَى التَّيْلُوتَيْنِ رَجُلٌ

يَسْمَعُ قَالِ

● يَقَوْمِ اَتِمُّوا اَمْرَ الْمُرْسَلِينَ

اَتِمُّوا مَنْ لَا تَسْئَلُكُمْ اَمْرًا

● وَهُمْ مُّهِتَدُونَ

وَمَا لِيَ لَا اَعْبُدُ

اِلٰهَی فَعَلَرْنِی

● وَاِلَیْهِ تُرْجَعُونَ

ءَاَنْعَبُدُ مِنْ ذُوْنِ الْاِلٰهَةِ

اِنْ یُؤْذِنُ الرَّحْمٰنُ بِضَرْبٍ

لَا تُغْنِ عَنْیْ شَفَاعَتُهُمْ شَیْئًا

● وَلَا یُنْفَعُ دُونَ

نوزہ شم به بنه بنکاره په ضلالت کښې
 مار اوړې دے، په رب ستاسو ایمان
 نوز ما خبره واوړې (په بنه شان)
 حکم اشولو داخل شه په جنت کښې
 په افسوس سره گویا شو (دې راحت کښې)
 زما قوم ته (چې) معلوم شی دا خبر
 په خه وجه خپل رب معاف کړم سراسر
 اوښ دلبښ کس ے، شمار کړم، دعزت
 اوښ مونیښ دے لیرلے، (حبس طاقت)
 هغه قوم تښ پس، ددغه نښ لسكر
 داسمانښ (رالیرلے برابر)
 اونه مونږ یو رالیږونکی (دغه شان)
 په یو چغه، باندې مړه شول (تول کسان)
 ډیر افسوس دے (ډیر افسوس) په بندیگانو
 ورتنه راغے چې رسول (له رسولانو)
 توقې دوی به وړپورې کوله خندا
 دوی نه گوری، چې مونږ، خومره کړل تباہ
 مخکښې دوی نه، خلق ډیر (په دې دنیا)
 هیڅ کله ورتنه راتلے نشی دوی بیا
 او هر خه چې (دلته) ټول دی سراسر
 جمع کیږی به دوی ټول زمونږ په در
 اویونځه دوی له زمکه (د دنیا)
 ژمدې کړې هغې مړې له ده مونږ بیا

إِنِّي إِذْ أَلْفَيْ ضَلَّ مُبِينٍ

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ

قَاتَمْتُمُونِ

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ

قَالَ يَا أَهْلَ

قَوْمِي يَكُونُونَ

يَا عَقْرَبِي رَيْبِي

وَجَعَلَنِي مِنَ الْمَكْرُومِينَ

وَمَا أَرْزَلْنَا

عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِي مِنْ جُنْدٍ

مِنَ السَّمَاءِ

وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

إِنْ كُنْتَ إِلَّا مُهَيَّئًا وَاحِدًا فَإِذَا كُنَّا فِي الْبِلَادِ

يُخَسِرُونَ عَلَى الْعِبَادِ

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا

كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُنَا

قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ

أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ لَآئِكُمْ

وَأِنْ كُلُّ لَآئِكٍ

بَيْنَهُمْ لَدَيْنَا مَحْشُورُونَ

وَإِلَّا لَهُمُ الْأَرْضُ

الْبَيْتَةُ أَحْبَبَتْهَا

او راويستې مونږ له هغې نه، دانې دى
 بيا له هغې نه خوراك كوي (غلي دى)
 او مونږ په كنبې جوړ كړى دى باغونه
 دكه جوړو او، انگورودى (فصلونه)
 او په كنبې روانې كړې مونږ چينې دى
 د خوراك دپاره دوى له ئې ميوې دى
 او نه دوى په خپله كړې په كنبې كار
 ولى نه جوړېږي دوى شكرگزار
 پاك دے ذات، چې ئې كړل ټول جوړه پيدا
 هغه هرڅه چې راخيژي، په دنيا
 او هم دوى نه پيداشوي برابر
 هم هغه هرڅه چې دوى نه دى خبر
 اويونځه دوى له شپه ده (دجهان)
 مونږ راځكو هغې نه ورځ په داسې شان
 پس تياره شى ټوله، دوى ته په نظر
 او په خپل لارې روان داسې دې نمر
 دعزیز عليم نه، د اده مقرر
 اوسپوړمى له مونږ جوړ كړې بيل بيل در
 شى واپس (هغه نه جوړه شى وړه)
 دكه جوړې څنگ چې څانگه وي زړه
 نه كيدي شى، چې كړى نمر، سپوږمى رالانده
 اونه شپه به شى دورځ نه كله باندې
 او هريو دے دائره كنبې داسمان

وَأَفْرَحْنَا مِنْهَا أَحْبَابًا

فَبَيْنَهُ يَأْكُلُونَ

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ

مِنْ لَّيْلٍ وَأَنْتَابٍ

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمُ

لَبِئْسَ كَلْبًا مِنَ الْكَافِرِينَ

وَمَا عَمِلْتُمْ أَفْعَالًا

أَقْلَامًا يَشْكُرُونَ

سُبْحَنَ الَّذِي فِي يَدَيْهِ

مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنَ

الْأَرْضِ وَمَنْ أَلْفَسَهُمْ

وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

وَأَيُّ لَهْمٍ اللَّيْلُ

نَسَلْتُمْ مِنْهُ النَّهَارَ

فَإِذَا هُمْ مَطْلُوبُونَ

وَالشَّمْسُ تَحْرِيحُ يُسْتَقَرُّ لَهَا

ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

وَالْقَمَرَ قَدَرْتُمْ مَنَازِلَ

حَتَّىٰ عَادَ

كَأَنَّهُمْ مِنَ الْقَدَرِ

لَا الْفَسْ فَتَبَيَّنَ لَهَا أَنَّ تَدْرِكُ الْقَمَرَ

وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ

وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ

بښه لانبو وهونکی دی (په ښکلی شان)
 او شته دوی ټولوله نخه یو نشان
 مونږ سواره کړل ددوی ټولو ماشومان
 په کشتي کښې چې وه ډکه (په بښه شان)
 او پیداکړل مونږه دوی له (په جهان)
 داسې ، دوی کوی ټول هغې کښې سفر
 او که اغښته حکم مونږ (دا امر)
 دوی به مونږ کړو (دغه رنگ) تباہ بریاد
 اوریږونکې به شي نه وی دفریاد
 اونه څوک به دخلاصی لری قدرت
 بس (بچ کیږی به) زمونږه په رحمت
 اوفائده څه قدرې ده دلې ساعت
 اوچې دوی ته شی وینا (د نصیحت)
 جوړ شی (ټول بښه متقیان) بښه پرهیزگار
 دخپل مخکښې نه او وروستو (د هر کار)
 چې په تاسو رحم اوشی (له رحمان)
 اونه دوی ته دې راغلی څه نشان
 نشانونو کښې څه دوی ته دخپل رب
 مخ به دوی ترې اړولو (بې سبب)
 اوچې کله ورته اوشی څه وینا
 خرچ له هغې کړی درکړې چې الله
 کافران خلق کوی داسې بیان
 هغې خلقو ته چې څوک لری ایمان

يَسْمَعُونَ
 وَ اَيَّةَ لَهُمْ
 اَنَّا عَمَلْنَا دُرِّيَّتَهُمْ
 فِي الْفَلَكِ الْمَشْهُورِ
 وَعَلَقْنَا لَهُمْ
 مِنْ فَوْقِهَا مَا يَكْمُودُونَ
 وَإِنْ نَشَأْ
 نُغْرِقْهُمْ
 فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ
 وَلَا هُمْ يُنْقِذُونَ
 إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا
 وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ
 وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اتَّقُوا
 مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ اَيَّةٍ
 مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ
 إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
 وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اتَّقُوا مَا رَزَقَكُمْ اللَّهُ
 قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
 لِيَذَرَ آيَاتِهِ

مونڀه ورکړو هغې چاته څه خوراک
 خوراک ورکړي، کۀ اوغواړي الله پاک
 سښ سکارښ ښه کمر اړه کس، تول کسان
 او هغوی (په جمع) ټول کوی بیان
 دا وعده کله ده، ئې کۀ صادقان
 انتظار کوی بس دوی دتريخ بیان
 دوی نیوی به (هغې وخت کښې) هغه حال
 په جکره چې کوی خپلو کښې (وال)
 نوطاقت به په کښې نه دوصيت وی
 اونه کورته ئې دتلوبه څه طاقت وی
 او شپيلې کښې چې پوکې شی (په امر)
 نو ټول دوی به له قبرونوشی (بهر)
 ټول په جمع به خپل رب ته شی روان
 وائی دوی به هائي افسوس از مونرنقصان
 اوچت کړي پاسوکی یو مونږ چا
 دقبرونو نه ئې مونږ کړو را جذا
 دا وعده، هغې چې کړې وه رحمن
 او رښتیا دمړسلانو وو بیان
 یوزورداره چغه وی به داسې بس
 بیا زمونږ سره به جمع شی هرکس
 پس نن ورځ به په یوکس نۀ ظلم کړي
 یوزره خسوسکې (نه به پاته کړي)
 او بدله به وی بس ستاسو داعمال

أَنْظِعُمْ مَنْ
 لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطَعْتَهُ
 إِنَّ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
 وَيَقُولُونَ
 مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنَّا نَحْنُ صَادِقِينَ
 مَا يَنْتَظِرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
 تَأْتِيهِمْ
 وَهُمْ يَخِضُّونَ
 فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً
 وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ
 وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
 فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ
 إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ
 قَالُوا يَا يَوْمَنَا
 مَنْ بَعَثَنَا
 مِنْ مَرْقَدِنَا ۚ
 هَٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ
 وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ
 إِنَّ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
 فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ
 قَالِيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ
 شَيْئًا
 وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

خاوندان به د جنت لری نن حال
 ښه خوشحاله به خبرې کوی (نورې)
 دوی اوبښخو ته ددوی به وی ښه سیوري
 په تختونو به ئې د ډې وی وهله
 دوی دپاره په کښې شته میوي (نیولې)
 اوددوی دپاره شته ددوی طلب
 سلام وائی مهربان پالونکي (رب)
 (تول) جد اشې چې ئې خومره مجرمان
 ولې نه وه عهد در سره (دا شان)
 د آدم اولاده! مـه کړی عبادت
 دشيطان دښمن دے ستاسو (هر ساعت)
 ښه ښکاره * اوزما او کړی عبادت
 نیعه لار ده برابر دا (هر ساعت)
 او ډیر خلق ئې کړل تاسو کښې گمراه
 ولې تاسو کښې څه عقل نه وویا؟
 دا دوزخ دے (جهنم) داسې مقام
 وعده شوې در سره پوره تمام
 ورداخل شی نن، چې کولو مو انکار
 نن به بندي کړو د دوی خلې دگفتار
 او کوی به مونږ سره کلام بیان
 خپې اولاس به وی په دوی (تول) گواهان
 هغه کړی چې ئې هر څنگه ووکار
 او که مونږه چرې جوړ شو، طلبگار

إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ

● فِي شُغْلٍ لَّيْسَ لَهُمْ

مُغْرَرٌ أَوْ يَأْتِيهِمْ فِي ظِلٍّ

● عَلَى الْأَرْشَادِ مَتَّكِئُونَ

لَهُمْ فِيهَا قَائِكَةٌ

● وَكَلَّامٌ مَّا يَدْعُونَ

● سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّهِمْ

● وَامْتَنَّا زُجَّالَ الْيَوْمَ أَهْلُ الْآخِرَةِ

الَّذِينَ كَانُوا فِيكُمْ

يَوْمَئِذٍ أَنْ لَا تُعْبَدُوا

الشَّيَاطِينَ إِنَّكُمْ عِنْدَ

● رَبِّكُمْ

وَأَنْ أَتُؤْتُوا

● هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

وَلَقَدْ أَخْلَ مِنْكُمْ جِبَلًا كَافِرًا

● أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي

● كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

● إِبْرَاهِيمَ الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ

وَنُكَلِّمُنَا

أَيْدِيهِمْ وَنُفْثُهُمْ أَرْجُلُهُمْ

● بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وَلَوْ تَشَاءُ

مونڊ به ختم ٿي ڪپو سترگي ڏنظر
 بيادي لاري سي ڏوي گهرجي برابر
 نو ڏوي چرته ڪنبي شي (داساعت) ليدلے
 او ڪڏ چرته طلبگار وے مونڊ غوستلے
 په خپل ڄائي به ٿي شڪلونه ڪپو بدل
 نو طاقت به ٿي شي ختم د منزل
 او نه وروستو واپس تلې شي (له خپل در)
 اوڊچا چي غوارو مونڊ ڏير عمر
 پيدائش ته ٿي واپس ڪپو برابر
 وڏي نه لري ڏوي پوهه شه (نظر)
 او مونڊ شعر ورته نه دے شه بنودلي
 اونه ڏوي سره هغه بنڪاري شه بنڪلي
 صرف صرف نصيحت بنڪاره قرآن دے
 چي اگاه ڪري هر ژوندي له (دائي شان دے)
 او چي حق له ڪري ثابت په منكرانو
 وڏي نه وويني (توله دانسانانو)
 په خپل لا سو مونڊ ڏوي له ڪپل پيدا
 ڏير ڄاروي چي مالڪان دي ددي بيا
 او ددي نه مونڊ ڪپل ڏوي له تابعدار
 شه سورلي دي ، دخوراك ڄني پڪار
 او شته ڏوي له په ڪنبي بني فائدي او شڪل
 وڏي نه اوباسي شڪر (درب خپل)
 او نيولي ڏوي الله نه الله بل

لَطَمْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ
 فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
 فَأَنَّى يُبْصِرُونَ
 وَلَوْ شَاءَ
 لَسَخَّرْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَائِهِمْ
 فَاسْتَطَاعُوا مُضِيًّا
 وَلَا يَرْجِعُونَ
 وَمَنْ يُعْذِرْهُ
 نُفِثْنَاهُ فِي الْعُلَىٰ
 أَفَلَا يَحْقِلُونَ
 وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ
 وَمَا يَنْبَغِي لَهُ
 إِنْ هُوَ إِلَّا ذُو قُرْآنٍ مُّبِينٍ
 لِيُنذِرَ مَنِ كَانَ حَيًّا
 وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ
 أَوَلَمْ يَكُنْ
 أَلَّا عَلَّمْنَاهُمْ فَمَا عَمِلَتْ آبَاؤُنَا
 أَلَعَمَّا فَهُمْ لَهَا مَلِكُونَ
 وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ
 فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ
 وَلَهُمْ فِيهَا مَنَاقِبُهُمْ وَشَارِبٍ
 أَفَلَا يَشْكُرُونَ
 وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً

شاید دوی له مددگار به شی (یو غل)
 دوی خونه لری طاقت ئی د نصرت
 او هغوی دی ټول هغه له (هر ساعت)
 لښکردارنگې ورتلونکې (چې هر دم)
 دهغوی خبره تانۀ کړی په غم
 هغوی څۀ چې پتوی یو خبردار
 او هغه هر څه ښکاره چې وی په جار
 ولۀ نه ساتی نظر ورته انسان
 مونږ هغه دې پیدا کړې (په ښه شان)
 د نطفې (یوې قطرې) نه (برابر)
 بیا ښکاره کوی جگړه سراسر
 او هغه بیانونی مونږ له مثال
 پیدائش خپل ترینه هیردۀ (دغه حال)
 څوک هلوکوی به ژوندی کړی، کړی وینا
 ښې وړې وړې ذرې وی هغه بیا
 هم هغه به ژوندی کړی، کره بیان
 چې اول ئې پیدا کړې وو، (دا شان)
 او هغه دهر جوړولو ښۀ خبر
 هغه جوړ کړو تاسوله (ښه برابر)
 د شنې ونې نه (پیدائې کړلو) اور
 بلوې ټول له هغې نه تاسو (نور)
 ولۀ نه دې (دغه رنگې) هغه ذات
 پیدا کړې ئې ده زمکه سموت

لَعَلَّهُمْ يَنْصَرُونَ
 لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ
 وَهُمْ لَهُمْ
 جُنْدًا مُّحَضَّرُونَ
 لَا يَخْزُوكَ قَوْلُهُمْ وَهُمْ لَهُمْ
 إِنَّا نَعْلَمُ مَا يَسِرُونَ
 وَمَا يُعْلِنُونَ
 أَوَلَمْ يَكِرِ الْإِنْسَانُ
 أَنَّا عَلَّمْنَاهُ
 مِنْ نَفْثِهِ
 فَإِذَا هُوَ حَمِيمٌ مُّبِينٌ
 وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا
 وَنَسِيَ عَاقِبَةَ
 قَالَ مَنْ يُغْنِي الْعِظَامَ
 وَهِيَ رَمِيمٌ
 قُلْ يُخَبِّرُهَا الَّذِي
 أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ
 وَهُوَ بِكُلِّ غَلِيٍّ عَلِيمٌ
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
 مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا
 فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ
 أَوَلَيْسَ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library